

ת"פ 47776/01/18 - מדינת ישראל נגד סאגר אלטלאקה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 47776-01-18 מדינת ישראל נ' אלטלאקה
תיק חיצוני: 24644/2018

בפני
המאשימה
נגד
הנאשם
גזר דין
כללי

כבוד השופטת אליאנא דניאלי
מדינת ישראל
סאגר אלטלאקה

הנאשם נותן את הדין בגין ביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים, בניגוד לסעיף 406(ב) בחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבה, בניגוד לסעיף 384 בחוק העונשין והפרעה לשוטר, בניגוד לסעיף 275 בחוק העונשין.

הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן ביום 25.4.18, והופנה לקבלת תסקיר שרות המבחן ללא הסכמה עונשית.

יצוין כבר עתה כי הטיעונים לעונש נדחו זמן רב בשל התנהלות הנאשם, ובסופו של יום משטענו הצדדים לעונש בפני ביום 15.7.19, הסכימו לתקן שוב את כתב האישום כך שנמחקו ממנו עובדות שעסקו בביצוע העבירות בצוותא. כן הוסכם כי הנאשם ישלם קנס בסך 2000 ₪, וכי הצדדים יעתרו להורות על חילוט 4000 ₪ תמורת ביטול איסורי הדיספוזיציה על רכבו של הנאשם.

עובדות כתב האישום

מעובדות כתב האישום המתוקן בשנית עולה כי ביום 15.1.18, בשעות הלילה, הגיע הנאשם ברכב מסוג טויוטה יחד עם שניים אחרים לרח' אורי צבי בפתח תקווה.

בנסיבות אלה התפרץ הנאשם אל הבית, בכך שפתח את אחד מחלונות הסלון בדרך שאינה ידועה למאשימה. לאחר שנכנס פנימה ובעוד יושבי הבית ישנים, ניגש הנאשם לארון כלי הכסף ורוקן את תכולתו, הכוללת עשרות כלי יודאיקה בשווי של 150,000 ₪. כן נטל הנאשם את תיקה האישי של בעלת הבית, בו נמצאו בין היתר 700 ₪ במזומן ורישיון נהיגה, ועזב את המקום.

בסמוך לשעה 6:00, בכביש 471 מזרח, התבקש הנאשם על ידי שוטר לעצור את רכבו בצד הדרך. בתגובה, החל בנסיעה מהירה, בעוד השוטר נוסע אחריו רכוב על גבי אופנוע משטרת, כשהנאשם נמלט מפניו. הנאשם המשיך בנסיעה פרועה, תוך שהוא סוטה בין נתיבים, בעוד השוטר כורז לו לעצור. בכניסה לג'לג'וליה נעצר הרכב, והנאשם

נמלט ממנו.

טיעוני הצדדים

בטיעוניה לעונש, ציינה **המאשימה** כי הנאשם יליד 1994, נעדר הרשעות קודמות.

בהתייחסה למעשיו, טענה כי הנאשם פגע פגיעה ממשית ברכוש המתלוננים, בתחושת בטחונם וכן בסדרי השלטון, תוך סיכון המשתמשים בדרך.

עוד ציינה כי העובדה שבעת ההתפרצות לבית נכחו בו המתלוננים, היא נסיבה לחומרה המקימה פוטנציאל להתפתחות אירוע אלימות. כן צוין כי בהימלטותו סיכן הנאשם את עצמו, את השוטרים ואת ציבור המשתמשים בדרך.

המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 14 ל - 24 חודשי מאסר בפועל.

צוין כי תסקירי שרות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם אינם באים בהמלצה שיקומית, ומשכך המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם מאסר בעבודות שרות, חורגת באופן משמעותי ממתחם הענישה ההולם.

בנסיבות אלו, בהתחשב בהודאתו, בחסכון בזמן שיפוטי ובהעדר עבר פלילי, ביקשה המאשימה למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה מבלי לסטות ממנו, וזאת חרף חלופי הזמן, הרובץ לפיתחו. בענין זה הזכירה את אי ההתייבבות לחלק מהדיונים.

כן ביקשה המאשימה להשית על הנאשם את הקנס והחילוט המוסכמים, וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם עמד בראשית דבריו על תיקון כתב האישום לקולה באופן משמעותי.

הוא טען כי בסופו של יום לא נגרם למתלוננים נזק, שכן הבית לא ניזוק במסגרת ההתפרצות, והרכוש הושב למתלוננים, אשר נמו את שנתם במהלך הארוע כולו.

ההתפרצות עצמה בוצעה ללא תחכום, ומשכך התבקש כי ככל שיוטל פיצוי, הוא יהא ברף נמוך.

ב"כ הנאשם היפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולאמור בתסקירי שרות המבחן, מהם עולה כי מדובר בצעיר נעדר עבר פלילי, המגיע מסביבת מגורים קשה וממשפחה מרובת ילדים, ותומך בכלכלת המשפחה מגיל צעיר. הנאשם ביצע את המעשה בתקופה בה עזב את הבית ועבר להתגורר בכפר קאסם, ומאז חזר לביתו ושואף לנהל אורח חיים תקין.

נטען כי מתחם העונש ההולם מתחיל בחצי שנת מאסר לריצוי בעבודות שירות. ב"כ הנאשם היפנה לתיקון 133 בחוק העונשין, ולדו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה, בשים לב לכך שהנאשם שבפניו נעדר עבר פלילי, וככל

שיוטל עליו מאסר, הרי שיהא זה מאסרו הראשון.

נטען כי תסקירי שירות המבחן מלמדים כי הנאשם השתלב בלימודים בהצלחה, שהה בפיקוח מעצרים, והורתע מההליך הפלילי.

כן צוין כי הנאשם שהה למעלה מחודש במעצר ממש, ובהמשך - כחודשיים וחצי במעצר בית מלא.

בנסיבות אלו עתר ב"כ הנאשם שלא להשית על הנאשם ענישה בכליאה ממש.

הנאשם, בדברו האחרון לעונש, התנצל על מעשיו וציין כי מעולם לא עשה "שטויות", למעט בארוע הנדון, בו נשמע לאנשים בעיתיים, עת נזקק לכסף.

דין והכרעה

הנאשם נותן את הדין בגין ארוע אחד הכולל התפרצות לבית מגורים, גניבה והפרעה לשוטר.

עבירת ההתפרצות בוצעה בשעות הלילה, כאשר בעלי הבית נמו את שנתם, ובמהלכה נגנב רכוש בעל ערך סנטימנטלי וכלכלי רב בגובה של כ- 150,000 ₪. כן גנב הנאשם את תיקה האישי של בעלת הבית, אשר כלל מסמכים אישיים וכסף במזומן.

בהמשך, נמלט מפני שוטר אשר ביקש לבצע מלאכתו, באופן שהתפתח למרדף אשר עלול היה לסכן את ציבור המשתמשים בדרך.

במעשיו פגע הנאשם בזכות האזרח להגנה על קניינו, זכותו לפרטיות ולתחושת ביטחון, וכן בסדר הציבורי. בעבירות ההתפרצות לבתי מגורים מגולמת פגיעה בוטה בפרטיות, המערערת את תחושת הביטחון האישי. עסקינן בעבירות נפוצות המהוות מכת מדינה של ממש, אשר קשה לתפוס את מבצעה, ואשר פגיעתן בציבור - כלכלית ונפשית, קשה.

יפים לעניין זה דברי כב' השופט עמית בע"פ 3297/10 **איליה וולקוב נגד מדינת ישראל**, ניתן ביום 24.5.12 (פורסם בנבו):

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של "ביתי הוא מבצרי". קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות".

יפים גם הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט שהם ברע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 16.3.14 (פורסם בנבו):

" עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכוש של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחוננו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים".

אשר לדרך נהיגתו של הנאשם, הרי שבכך ביטא הנאשם זלזול מופגן בגורמי אכיפת החוק והעדר מורא, ופגע בערך של שמירה על שלטון החוק וכיבוד החוק ואוכפיו.

הצדדים עתרו לקבוע מתחם עונשי אחד, אשר יתייחס למכלול מעשי הנאשם, וכך אעשה.

מדיניות ענישה הנוהגת מלמדת כי במקרים דומים הושתו ככלל על נאשמים עונשי מאסר:

ברע"פ 6210/18 אבו גאנם נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 3.9.18 (פורסם בנבו), נידון עניינו של מבקש שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר לפשע, התפרצות למגורים וגניבה, לאחר שקשר עם שני אחרים להתפרץ לדירת מגורים, ולשם כך הצטיידו במפתח מותאם ובאמצעים נוספים. האחרים הם שביצעו את ההתפרצות בפועל. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שבין 10 ל-24 חודשי מאסר, ועל המבקש הושתו 14 ח' מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעורו ובקשת רשות הערעור נדחו.

ברע"פ 2423/15, גולדנברג נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 8.4.15 (פורסם בנבו), נידון עניינו של מבקש שהורשע בהתפרצות למקום מגורים והפרת הוראה חוקית, לאחר שהתפרץ עם חבר לדירת מגורים. משהבחין המתלונן במבקש ובחברו, לא נגנב רכוש מהדירה. המבקש, בעל עבר פלילי, נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל במסגרת ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי, ובקשת רשות הערעור נדחתה.

בע"פ (מחוזי חיפה) 17277-02-13, מדינת ישראל נ' פסחוב, ניתן ביום 2.5.13 (פורסם בנבו), הוחמר עונשו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד, אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של התפרצות בצוותא לבית מגורים. בית משפט השלום קבע מתחם שהינו בין 8 - 24 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו כך שגזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל, תוך שקבע כי אינו ממצה את הדין עם הנאשם.

בע"פ (מחוזי חיפה) 38078-07-12, מדינת ישראל נ' לזרב ואח', ניתן ביום 29.11.12 (פורסם בנבו), נדחה ערעור המדינה בעניינם של משיבים שהורשעו על פי הודאתם בהתפרצות למקום מגורים, גניבה והחזקת מכשירי פריצה. זאת, לאחר שהתפרצו לבית, גנבו ממנו רכוש רב והחזיקו איתם כלי פריצה. בית משפט השלום גזר על משיב 1, בעל עבר

פלילי, 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ועל המשיבים האחרים, נעדרי עבר פלילי, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות וענישה נלווית.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, מלמדת כי ככלל מושתים על מבצעי עבירה זו עונשים החל ממאסר מותנה וכלה במאסר לריצוי בעבודות שירות לתקופות קצרות.

נוכח המפורט לעיל, נמצא כי מדיניות הענישה הנוהגת במכלול העבירות המיוחסות לנאשם, לצד נסיבות ביצוע המעשה, ובכללם ערכו של הרכוש שנגנב, מלמדת כי ככלל מתחם העונש ההולם את מעשיו מתחיל בשנת מאסר ומסתיים ב-24 חודשים, לצד ענישה נלווית.

אשר לגזירת הדין בתוך המתחם, הרי שיש להתחשב בראש ובראשונה בנטילת האחריות על ידי הנאשם, כמו גם בגילו הצעיר ובהעדר עבר פלילי.

2 תסקירי שירות המבחן הוגשו בעניינו של הנאשם.

התסקיר הראשון, מיום 8.10.18, מלמד כי הנאשם בן 25, רווק, מצוי בתנאים מגבילים בבית אמו בשוב לקיה. הוא סיים 11 שנים"ל ובהמשך עבד בעבודות מזדמנות. בשנה האחרונה הוא עובד באופן מסודר במפעל למיחזור בקבוקים.

במסגרת הליך המעצר לא התרשמה קצינת המבחן ממאפיינים שוליים מקובעים. במסגרת צו פיקוח המעצרים השתתף הנאשם בקביעות בקבוצה המיועדת לאלו הנתונים בתנאים מגבילים, ואולם לא ברור עד כמה נתנם מההליך.

בפני שירות המבחן הכחיש הנאשם כל קשר לעבירה, וטען כי לא הבין את הודאתו בבית המשפט.

שירות המבחן התרשם מצעיר המשקיע מאמצים להתנהלות תקינה, אולם יכולותיו ליצור קשרים חברתיים נמוכה, והוא נגרר ומתקשה להתנהל באופן אסרטיבי ובוגר.

תסקיר נוסף, שהוגש לבית המשפט ביום 22.1.19, לימד כי הנאשם עבר בתקופת הדחייה תאונת דרכים, בשלה הוא אינו עובד, אולם מקפיד להשתתף בפרויקט "אוניברסיטה בעם" בו שולב, וחש נתרם ממנו.

בהתייחסו לעבירות, הסביר כי הכחיש תחילה את מעורבותו בשל הבושה שחש, ולגופו של ענין מסר כי בתקופה בה עזב את בית הוריו הוצע לו להשתתף במעורבות פלילית למטרת בצע כסף, והוא נעתר להצעה. כיום הוא חש חרטה ובושה רבה, גם כלפי נפגעי העבירה.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם הביע צער כן, כשההליך המשפטי מהווה גורם מציב גבולות, וכך גם התהליך שעבר מאז מעצרו, היותו במעצר בית, ושיתוף חבריו לקבוצת פיקוח המעצר.

הנאשם אמנם התקשה לשתף בכל הנוגע לאורחות חייו ושאיוותיו, ואולם קצינת המבחן התרשמה כי יתכן שכך הדבר עקב קשיי השפה.

עקב חששו משילוב בקבוצה טיפולית לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית, ואולם בהתחשב במכלול הנסיבות, לרבות גילו הצעיר והעדר עבר פלילי, המליץ שירות המבחן על השתתף מאסר לריצוי בעבודות שרות. זאת גם נוכח ההתרשמות כי שליחתו למאסר עלולה להביא להתדרדרות במצבו.

בגזירת העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם צעיר, כבן 25, נעדר עבר פלילי או דפוסים עברייניים, אשר לאורך השנים ערך מאמצים לתפקוד יציב והימנעות ממעורבות שולית. את העבירות ביצע בתקופה בה עזב את סביבת מגוריו ואת משפחתו, והתפתה להיגרר אחרי גורמים שוליים ולבצע עבירות תמורת בצע כסף.

הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, וחש בושה בגינם.

כן הוא עורך מאמצים כיום להשיב את חייו למסלולם, ומבקש לפרנס עצמו באופן נורמטיבי.

בנסיבות אלו, משהאירוע נשוא כתב האישום חריג לאורחות חייו, וכן בהתחשב בכך שבסופו של דבר הושב הרכוש הגנוב לבעליו ולא נגרם לפיכך נזק ממשי בעין, אני סבורה כי הוכח בפניי פוטנציאל שיקומי ממשי, המצדיק חריגה מהמתחם אותו קבעתי.

יוטעם כי ס' 40ד' בחוק העונשין מאפשר חריגה ממתחם העונש ההולם ככל שמצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שכך יהיה. בחינת מכלול נסיבותיו של הנאשם מלמדות קיומו של סיכוי שכזה.

עוד יוטעם, כי הנאשם שהה במעצר ממש תקופה בת למעלה מחודש, ולאחריה שהה בתנאי מעצר בית מלאים למעלה מחודשיים.

בנסיבות אלו, הרי שהשבתו אל מאחורי סורג ובריח לתקופה שאינה עולה בהרבה על תקופת המקסימום במסגרתה ניתן להטיל מאסר לריצוי בעבודות שירות, עלולה לחטוא לסיכויי שיקומו ולחבל בהם, והיא אינה מתחייבת. לפיכך, אני מוצאת להשית על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך תקווה כי אכן שב אל דרך הישר ולא ישוב עוד לביצוע עבירות.

כן אני מוצאת כי יש להשית על הנאשם פיצוי למתלוננים, לצד הענישה הכלכלית לה הסכימו הצדדים.

אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה.

עמוד 6

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות מחוז דרום ביום 5.11.19 בשעה 8:00.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור משך 3 שנים עבירת רכוש מסוג פשע.

3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור משך 3 שנים עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה אחרת בה הורשע.

ג. פיצוי בסך 3000 ₪ למתלוננים. הפיצוי ישולם ב - 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.19 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

ד. חילוט בסך 4,000 ₪. החילוט ישולם מתוך הפקדון שהופקד במסגרת שחרור רכבו של הנאשם.

ה. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 יום מאסר תמורתו. הקנס ישולם מתוך הפקדון שהופקד במסגרת שחרור רכבו של הנאשם, והיתרה תשולם עד ליום 1.12.19.

לבקשת הנאשם, יקוזזו הפיצוי והקנס מתוך הפיקדון במסגרת תיק המ"ת, מתוך הפיקדון שהופקד במסגרת שחרור הרכב ה"ת 30548-10-18 וכן מפיקדון אשר הופקד במסגרת צו הבאה.

מובהר לנאשם כי מוטלת עליו האחריות לוודא האם נותרה יתרת תשלום כלשהי וככל שנותרה יתרה שכזו, ישלמה עד ליום 1.11.19.

איסורי הדיספוזיציה שהוטלו על רכב שמספרו 6876566, מבוטלים בזאת.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.